Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 6 października 2017 r.
(OR. en)

12911/17

CLIMA 261
ENV 805
ONU 126
DEVGEN 220
ECOFIN 789
ENER 384
FORETS 39
MAR 166
AVIATION 127

NOTA

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Rada
Dotyczy:	Projekt konkluzji Rady w sprawie porozumienia paryskiego i przygotowań do posiedzeń stron UNFCCC (Bonn, 6–17 listopada 2017 r.) – Przyjęcie

1. Porozumienie paryskie w sprawie zmian klimatu uzgodnione podczas COP21 w grudniu 2015 r. weszło w życie w dniu 4 listopada 2016 r.

2. W niniejszym pakiecie konkluzji przedstawiono główne elementy stanowiska UE w związku z konferencją UNFCCC w sprawie zmian klimatu, która odbędzie się w Bonn (w dniach 6–17 listopada 2017 r.). W konkluzjach skupiono się na głównych oczekiwanych rezultatach konferencji oraz na przygotowaniach do wdrożenia porozumienia paryskiego.

3. Rada (ECOFIN) ma w dniu 10 października 2017 r. przyjąć konkluzje w sprawie finansowania działań podejmowanych w związku ze zmianą klimatu.

4. Projekt konkluzji Rady został nieco zmieniony w pkt 8 na podstawie uwag zgłoszonych na forum Coreperu w dniu 6 października 2017 r. i powinien być możliwy do zaakceptowania przez wszystkie delegacje.

5. Rada (ds. Środowiska) obradująca w dniu 13 października 2017 r. jest proszona o przyjęcie tekstu konkluzji.

ZAŁĄCZNIK

Porozumienie paryskie i przygotowania do posiedzeń stron UNFCCC

(Bonn 6–17 listopada 2017 r.)

- *Projekt konkluzji Rady –*

RADA UNII EUROPEJSKIEJ:

Światowe działania w ramach porozumienia paryskiego

1. PODKREŚLA, że fundamentalne znaczenie dla zapewnienia pokoju i zrównoważonego rozwoju na świecie ma oparty na przepisach ład światowy, którego główną zasadą jest multilateralizm i który skupiony jest wokół Organizacji Narodów Zjednoczonych;

2. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE szybkie wejście w życie porozumienia paryskiego jako świadectwo determinacji wspólnoty międzynarodowej do stawiania czoła wspólnym wyzwaniom związanym ze zmianą klimatu; PODKREŚLA, że porozumienie paryskie jest nieodwracalne oraz że jego pełna integralność i wdrożenie mają kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa i dobrobytu całej planety; STWIERDZA, że stanowi ono wyraźny sygnał dla rządów, władz niższego szczebla, społeczeństwa obywatelskiego, przedsiębiorstw i sektora prywatnego co do kierunku działań w skali światowej w sprawie zmiany klimatu;

3. PRZYJMUJE z wielkim zaniepokojeniem rosnącą intensywność lub częstotliwość występowania ekstremalnych zdarzeń pogodowych, które były przyczyną licznych ofiar śmiertelnych i wysiedleń ludności, miały wpływ na źródła utrzymania i zdrowie milionów ludzi na całym świecie, a także spowodowały straty w zakresie infrastruktury i ekosystemów warte miliardy euro; ZAUWAŻA, że według badań naukowych zmiana klimatu przyczynia się do zwiększenia intensywności lub częstotliwości takich ekstremalnych zdarzeń pogodowych; ODNOTOWUJE z niepokojem najnowsze ustalenia Rady Arktycznej, że region Arktyki ociepla się ponad dwukrotnie szybciej niż wskaźnik średniej światowej, co powoduje poważne skutki o zasięgu globalnym;

4. PODKREŚLA, że uczestnictwo i wkład każdego z państw ma zasadnicze znaczenie dla wzmocnienia światowej reakcji na zagrożenie związane ze zmianą klimatu i dla osiągnięcia długoterminowych celów porozumienia paryskiego, w kontekście zrównoważonego rozwoju, eliminacji ubóstwa, bezpieczeństwa żywnościowego, równości płci, poszanowania praw człowieka, poszanowania praw ludności rdzennej i społeczności lokalnych oraz ochrony różnorodności biologicznej; WYRAŻA swoją solidarność z grupami najbardziej narażonymi na negatywne skutki zmiany klimatu;

5. POTWIERDZA zobowiązanie Unii Europejskiej do pełnego wdrożenia porozumienia paryskiego, wyrażone ostatnio podczas posiedzenia Rady Europejskiej w czerwcu 2017 r. i podczas posiedzenia Rady do Spraw Zagranicznych 19 czerwca; PODKREŚLA kluczowe znaczenie porozumienia paryskiego jako globalnego instrumentu, który ma wzmocnić wspólne działania w walce ze zmianą klimatu, przyczyniając się do globalnego bezpieczeństwa i przyspieszając przejście na niską emisję gazów cieplarnianych, zrównoważone i odporne na zmianę klimatu gospodarki i społeczeństwa;

6. POTWIERDZA, że UE będzie nadal przewodzić globalnym wysiłkom na rzecz zwalczania zmiany klimatu, i podtrzymuje swoje zobowiązanie do dalszej współpracy ze wszystkimi stronami w sprawie wdrożenia porozumienia paryskiego, do wzmocnienia istniejących partnerstw i poszukiwania nowych sojuszy z naszymi partnerami międzynarodowymi oraz współpracy z różnymi podmiotami, które wyraziły swoje poparcie dla porozumienia paryskiego i które podejmują ambitne działania w dziedzinie klimatu; WZYWA wszystkich partnerów do utrzymania tempa działań, tak aby uzyskać pozytywne rezultaty na posiedzeniach COP23, COP24 i po nich;

7. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE ratyfikację porozumienia paryskiego przez 166 stron, w tym zakończenie ratyfikacji przez wszystkie państwa członkowskie UE; ZACHĘCA wszystkie pozostałe państwa do jak najszybszej ratyfikacji porozumienia; PONOWNIE PODKREŚLA swoje zdecydowane poparcie dla pluralistycznego podejścia zapewniającego, że wszystkie strony mogą uczestniczyć w porozumieniu i w pełni przyczyniać się do umożliwienia jego funkcjonowania i do jego wdrożenia;

Dalsze prace nad wdrożeniem porozumienia paryskiego

8. PONOWNIE POTWIERDZA zobowiązanie UE do dalszego wdrażania jej polityk dotyczących klimatu zgodnie z ramami polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 dla Unii Europejskiej, uzgodnionymi przez Radę Europejską w październiku 2014 r.; Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE postępy w realizacji wkładów ustalonych na poziomie krajowym (NDC) dla UE i jej państw członkowskich, tak aby do 2030 r.osiągnąć cel polegający na redukcji krajowych emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 40% w stosunku do poziomów z 1990 r.; DOSTRZEGA znaczenie celów długoterminowych i pięcioletnich cykli przeglądowych we wdrażaniu porozumienia paryskiego;

9. PODKREŚLA, że UE jest na dobrej drodze do osiągnięcia swojego celu w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych na 2020 r. dotyczącego zmniejszenia emisji o 20% w porównaniu z 1990 r.; PONOWNIE PODKREŚLA, że UE i jej państwa członkowskie już realizują swoje zobowiązania w ramach drugiego okresu rozliczeniowego protokołu z Kioto oraz że według najnowszych danych prawdopodobnie wykroczą poza cel na 2020 r. przy wzroście gospodarczym;

10. WZYWA wszystkie kraje do przygotowania i realizacji ich wkładów ustalonych na szczeblu krajowym oraz, w stosownych przypadkach, samodzielnych planów w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu; ZAUWAŻA, że kluczowe znaczenie mają wysiłki i działania podjęte przez kraje G20 – odpowiadające za około 80% światowych emisji gazów cieplarnianych; POTWIERDZA, że UE i jej państwa członkowskie zobowiązały się do dalszego dzielenia się doświadczeniami z krajami partnerskimi i do wspierania tych krajów w opracowywaniu i wdrażaniu ich wkładów ustalonych na poziomie krajowym, w kontekście rozwoju niskoemisyjnego i odpornego na zmianę klimatu oraz do wspierania powiązań takich wkładów z krajowymi strategiami rozwoju, w tym poprzez inicjatywy takie jak partnerstwa NDC; UZNAJE wysiłki państw najsłabiej rozwiniętych i małych rozwijających się państw wyspiarskich;

11. PODKREŚLA coraz większe wkłady w osiągnięcie celów porozumienia paryskiego wynikające z wielostronnej współpracy w ramach konwencji oraz dobrowolne i wspólne działania w ramach światowego programu działań na rzecz klimatu (GCAA); DOCENIA obecne i ogłoszone wysiłki i zobowiązania władz szczebla niższego niż krajowy, przedsiębiorstw, społeczeństwa obywatelskiego i innych podmiotów niepaństwowych dotyczące prowadzenia działań w dziedzinie klimatu; WZYWA do dalszych wysiłków w tym zakresie; Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE prace liderów globalnych działań na rzecz klimatu; ZACHĘCA liderów do wysiłków na rzecz budowania zrozumienia w zakresie postępów i wyników inicjatyw i koalicji w ramach GCAA; oraz POPIERA ich podejście do partnerstwa z Marrakeszu w zakresie światowych działań na rzecz klimatu;

12. PODKREŚLA zasadniczą rolę IPCC w zapewnianiu naukowego wkładu w prace UNFCCC oraz jako głównej podstawy naukowej dla realizacji porozumienia paryskiego; OCZEKUJE specjalnego sprawozdania IPCC na temat skutków globalnego ocieplenia na poziomie 1,5°C ponad poziom sprzed epoki przemysłowej i powiązanych ścieżek redukcji emisji gazów cieplarnianych na świecie; UWAŻA, że specjalne sprawozdanie dotyczące 1,5°C będzie cennym źródłem informacji na potrzeby przyszłorocznej dyskusji w kontekście zaplanowanego na 2018 r. dialogu pomocniczego;

13. PODKREŚLA znaczenie długoterminowych strategii w zakresie niskich emisji gazów cieplarnianych jako narzędzia polityki służącego opracowaniu wiarygodnych ścieżek i długoterminowych zmian politycznych koniecznych do osiągnięcia celów porozumienia paryskiego; oraz ZACHĘCA do ich przygotowywania; Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE inicjatywę Komisji Europejskiej i państw członkowskich mającą na celu przygotowanie pogłębionej analizy środowiskowych, gospodarczych i społecznych skutków ścieżek, które są spójne z długoterminowym celem porozumienia paryskiego w zakresie wzrostu temperatury, w celu stworzenia podstaw dla unijnych debat politycznych, a następnie sformułowania unijnej strategii zgodnie z pkt 35 decyzji 1/CP.21;

14. PRZYPOMINA, że ambitne działania na rzecz klimatu stanowią strategiczny priorytet dialogów dyplomatycznych UE i jej państw członkowskich, które mają zacieśniać współpracę i intensyfikować konkretne wspólne działania z krajami partnerskimi zgodnie z przyjętym w 2016 r. planem działania na rzecz dyplomacji klimatycznej oraz z konkluzjami Rady z marca 2017 r. w sprawie dyplomacji klimatycznej i energetycznej UE;

15. PRZYWOŁUJE swoje konkluzje z dnia 10 października 2017 r. w sprawie finansowania działań w związku ze zmianą klimatu]; [POTWIERDZA, że UE i jej państwa członkowskie są zdecydowane nadal zwiększać uruchamianie międzynarodowych środków na finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu, w ramach zbiorowego celu krajów rozwiniętych polegającego na tym, by od 2020 r. rocznie uruchamiać łącznie kwotę 100 mld USD aż do 2025 r. – na cele związane z łagodzeniem zmiany klimatu i przystosowywaniem się do niej, z wykorzystaniem wielu różnych źródeł, instrumentów i kanałów; POWTARZA, że publiczne finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu będzie nadal odgrywać istotną rolę; ZAZNACZA, że UE i jej państwa członkowskie są największym dostarczycielem publicznego finansowania działań w związku ze zmianą klimatu, i podkreśla, że w przyszłości trzeba poszerzyć grono podmiotów wnoszących wkład w finansowanie tych działań;

16. PONOWNIE WZYWA wszystkie strony do opracowania globalnego przeglądu jako kluczowego elementu szerszego cyklu ambicji, którego celem będzie informowanie i zwiększanie atrakcyjności procesów stopniowej realizacji ambitnych działań, zarówno wewnętrznie, jak i wspólnie; UWAŻA, że globalny przegląd powinien prowadzić do wspólnego zrozumienia ogólnego wpływu wkładów stron oraz tego, co należy wspólnie zrobić, aby zrealizować zamysł porozumienia paryskiego i osiągnąć jego cele długoterminowe, a także stworzyć konkretne możliwości realizacji działań w dziedzinie klimatu; PODKREŚLA znaczenie dążenia do przestrzegania wspólnych ram czasowych w przypadku ustalonych na szczeblu krajowym wkładów wszystkich stron;

Rezultaty COP23

17. DOCENIA wyjątkową rolę Fidżi jako pierwszego małego państwa wyspiarskiego przewodniczącego COP; POTWIERDZA swoje poparcie dla nadchodzącej prezydencji Fidżi w COP/MOP/CMA w zakresie jej inicjatyw podejmowanych w okresie poprzedzającym COP23 i podczas samej konferencji, mając na uwadze osiągnięcie pozytywnych rezultatów spotkania;

18. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE pluralistyczne i przejrzyste konsultacje prowadzone przez obecną i kolejną prezydencję – Maroka i Fidżi – COP w maju 2017 r. w sprawie organizacji dialogu pomocniczego zaplanowanego na 2018 r., pierwszego istotnego momentu politycznego po konferencji w Paryżu, gdzie strony podsumują wspólne wysiłki na rzecz realizacji celu określonego w art. 4 ust. 1 porozumienia paryskiego; ODNOTOWUJE FAKT, że wyniki dialogu pomocniczego dostarczą informacji do przygotowania ustalonych na szczeblu krajowym wkładów zgodnie z pkt 20 decyzji 1/CP.21; PODKREŚLA znaczenie zapewnienia COP23 wystarczającej jasności co do tego, w jaki sposób prowadzony będzie dialog pomocniczy zaplanowany na 2018 r.; PRZEWIDUJE czynny udział UE i państw członkowskich w dialogu pomocniczym w 2018 r.;

19. OCZEKUJE konstruktywnego spotkania wysokiego szczebla liderów globalnych działań w dziedzinie klimatu podczas konferencji COP23 i wzmocnienia roli podmiotów niepaństwowych;

20. UZNAJE poczynione w Marrakeszu podczas COP22 postępy w zakresie programu prac paryskiej konferencji oraz spotkań organów pomocniczych w Bonn w maju 2017 r.; PODKREŚLA, że podczas posiedzenia COP23 w Bonn należy poczynić znaczące postępy w postaci projektów decyzji lub elementów tekstowych we wszystkich obowiązkowych elementach programu prac w Paryżu w celu zabezpieczenia przyjęcia decyzji podczas COP24; POPIERA dalsze przygotowania do wprowadzenia w życie wszystkich postanowień porozumienia w sposób zrównoważony, obejmujący łagodzenie zmiany klimatu, przystosowanie się do niej, środki wykonawcze i ramy przejrzystości, będące głównym elementem zapewniającym skuteczność porozumienia paryskiego;

21. OCZEKUJE wydajnych prac z innymi stronami – w okresie poprzedzającym COP24 i podczas samej konferencji w Katowicach w Polsce w 2018 r. – w celu osiągnięcia pozytywnych wyników w ramach uzgodnionego programu prac podczas przygotowań do wdrożenia porozumienia paryskiego;

Pozostałe procesy

22. PODKREŚLA znaczenie ściślejszej koordynacji, spójności i synergii pomiędzy porozumieniem paryskim, agendą na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, ramami z Sendai dotyczącymi ograniczania ryzyka klęsk żywiołowych, a także z innymi konwencjami z Rio oraz właściwymi strategiami ONZ; ZAUWAŻA, że te instrumenty wielostronne wykazały konieczność i zdolności wszystkich państw członkowskich ONZ do współpracy partnerskiej na rzecz zajmowania się problemami globalnymi – zmianą klimatu, zrównoważonym rozwojem, a także konieczność prowadzenia działań mających na celu zmniejszenie ryzyka klęsk żywiołowych i zarządzanie nim oraz likwidację ubóstwa;

23. Z ZADOWOLENIEM ODNOSI SIĘ do przyjęcia – podczas dwudziestego ósmego posiedzenia stron – poprawki z Kigali do Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, mającej na celu stopniowe wycofanie z obrotu fluorowęglowodorów (HFC), i PRZYPOMINA o przyjęciu przez Radę decyzji w sprawie zawarcia, w imieniu UE, poprawki z Kigali do protokołu montrealskiego; WYRAŻA ZADOWOLENIE z faktu, że niektóre państwa członkowskie już rozpoczęły krajowe procedury ratyfikacyjne poprawki z Kigali, a kilka państw już je nawet ukończyło; ZACHĘCA inne państwa członkowskie do zakończenia ich krajowych procedur ratyfikacyjnych, a także inne strony do jak najszybszego ratyfikowania poprawki z Kigali, aby zapewnić jej wejście w życie 1 stycznia 2019 r.;

24. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE porozumienie osiągnięte przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) dotyczące mechanizmu kompensacji i redukcji CO_2 w międzynarodowym lotnictwie cywilnym (CORSIA) oraz oczekuje sfinalizowania zasad jego eksploatacji i terminowego wprowadzenia w życie; PODKREŚLA potrzebę zapewnienia integralności środowiskowej, w tym poprzez unikanie podwójnego liczenia; WZYWA wszystkie strony, aby uczestniczyły w dobrowolnej fazie CORSIA;

25. WZYWA Międzynarodową Organizację Morską (IMO) do dalszego przyspieszenia działań na rzecz ograniczenia emisji gazów cieplarnianych z sektora morskiego i do przyjęcia w kwietniu 2018 r. ambitnej wstępnej strategii IMO w sprawie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych ze statków, w tym dalszych środków zgodnych z planem działania IMO i z długoterminowymi celami porozumienia paryskiego dotyczącymi temperatury.